

OBWADŹCA (2) *sb m*

obwadźca *a.* **obwadzca** (2).

G sg obwładźce (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto obmawia, szkaluje, oszczerca, podżegacz; susurro PolAnt (2) : Gdy niemáľz drew gáśnie ogień/ ták gdy niemáľz obwadzce wítanie rośtyrk. BudBib Prov 26/20; Słowá obwadzce ľą íáko zránionych/ á teź z łtępuią do wnętrza brzuchá. BudBib Prov 26/22 [idem] [BudBib Prov 18/8 (Linde)].

Synonimy: oszczerca, podszczuwacz, potwarca.